

ด่วนมาก

ที่ กบ ๐๐๒๓.๔/ว ๕๕๕๐

ศาลากลางจังหวัดกระบี่

๙/๑๐ ถนนอุตรกิจ กบ ๘๑๐๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรื้อหรือการจัดให้มีสถานียขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๓๕๕๖

ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย เรื่อง ขอรื้อหรือการจัดให้มีสถานียขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดให้กรมการขนส่งทางบก โดยอนุมติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางจัดให้มีสถานียขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งปัจจุบันสถานียขนส่งผู้โดยสารที่กรมการขนส่งทางบกจัดให้มีขึ้นแล้ว จะต้องถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีปัญหาคือข้อกฎหมายว่า กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างสถานียขนส่งผู้โดยสารโดยใช้งบประมาณของตนเอง โดยขอให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาความเหมาะสมของการจัดให้มีสถานียขนส่งดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางอนุมติกำหนดให้มีสถานียขนส่งผู้โดยสารเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณก่อสร้างสถานียขนส่งผู้โดยสารบนที่ดินของท้องถิ่นเอง และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจึงออกประกาศเป็นสถานียขนส่งผู้โดยสารโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนเองต่อไป จะถือเป็นการจัดให้มีสถานียขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๑/๒๕๖๓ โดยสรุป ดังนี้

๑. กรมการขนส่งทางบกจะพิจารณากำหนดให้สถานียขนส่งผู้โดยสารที่สร้างขึ้นโดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานียขนส่งประเภทจัดให้มีตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้หรือไม่ และกรณีที่ไม่เป็นสถานียขนส่งประเภทจัดให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานียขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางจัดให้มีสถานียขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ กรณีนี้ย่อมมีความหมายว่า กรมการขนส่งทางบกไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองเท่านั้น แต่มีความหมายถึงการดำเนินการด้วยวิธีการใดๆ เพื่อให้มีสถานียขนส่งขึ้น รวมถึงจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ เมื่อคณะกรรมการ

/ การกระจาย...

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) กรมการขนส่งทางบกจึงต้องมอบหมายการดำเนินการเพื่อจัดให้มีสถานีขนส่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการก่อสร้างสถานีขนส่งของเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา นั้น มีการหารือและประสานงานกับกรมการขนส่งทางบกมาโดยตลอด และกรมการขนส่งทางบกได้เห็นชอบกับแผนผังการก่อสร้างสถานีขนส่งดังกล่าวด้วยแล้ว โดยพฤติการณ์จึงถือได้ว่า กรมการขนส่งทางบกได้ดำเนินการจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นแล้ว ส่วนการดำเนินการขออนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกที่จะต้องดำเนินการต่อไป เมื่อได้พิจารณาประเด็นการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่งแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นการขออนุญาตจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม อีกต่อไป

๒. ภารกิจด้านการดำเนินการสถานีขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กรมการขนส่งทางบกยังมีหน้าที่จัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า แม้จะมีการกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ภารกิจของกรมการขนส่งทางบกในการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ก็ยังคงมีอยู่แต่การดำเนินการของกรมการขนส่งทางบกต้องสอดคล้องกับการกระจายอำนาจดังกล่าว ดังนั้น วิธีการที่กรมการขนส่งทางบกจะจัดให้มีสถานีขนส่งจึงเหลือเพียงวิธีการมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีสถานีขนส่งในท้องถิ่นใดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาอันสมควร กรมการขนส่งทางบกก็ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีสถานีขนส่งในท้องถิ่นนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชนตามหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุวรรตน์ โหมดพริ้ง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์

โทร./โทรสาร ๐ ๗๕๖๑ ๑๙๑๐

๒

ควมมาก

ที่มท ๐๘๐๔.๕/ว ๓๕๕๖

ศาลากลางจังหวัดกระบี่

เลขที่ 17165

วันที่ ๒๕ พย ๒๕๖๓

กต.....

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต

กทม. ๑๐๓๐๐

งานท้องถิ่นจังหวัดกระบี่

๐๐๘๑๑๐

๒๕ พย ๒๕๖๓

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรื้อการจัดให้มีสถานีส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๑/๒๕๖๓ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย เรื่อง ขอรื้อการจัดให้มีสถานีส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการ ควบคุมการขนส่งทางบกกลางจัดให้มีสถานีส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งปัจจุบันสถานีส่งผู้โดยสารที่กรมการขนส่งทางบกจัดให้มีขึ้นแล้ว จะต้องถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปดำเนินการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีปัญหาข้อกฎหมายว่า กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างสถานีส่งผู้โดยสารโดยใช้งบประมาณของตนเอง โดยขอให้กรมการขนส่งทางบก พิจารณาความเหมาะสมของการจัดให้มีสถานีส่งดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการขนส่ง ทางบกกลางอนุมัติกำหนดให้มีสถานีส่งผู้โดยสาร เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณ ก่อสร้างสถานีส่งผู้โดยสารบนที่ดินของท้องถิ่นเอง และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจึงออกประกาศเป็นสถานีส่ง ผู้โดยสารโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนเองต่อไป จะถือเป็นการจัดให้มีสถานีส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งผลการพิจารณาข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๑/๒๕๖๓ โดยสรุป ดังนี้

๑. กรมการขนส่งทางบกจะพิจารณากำหนดให้สถานีส่งผู้โดยสารที่สร้างขึ้นโดยใช้งบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานีส่งประเภทจัดให้มีตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้หรือไม่ และกรณีที่ไม่เป็นสถานีส่งประเภทจัดให้มี องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานีส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง ทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง จัดให้มีสถานีส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ กรณีนี้ย่อมมีความหมายว่า กรมการขนส่งทางบก ไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองเท่านั้น แต่มีความหมายถึงการดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้มีสถานีส่งขึ้น รวมถึงจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ เมื่อคณะกรรมการการกระจาย

/อำนาจให้ ...

อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้กรรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) กรรมการขนส่งทางบกจึงต้องมอบหมายการดำเนินการเพื่อจัดให้มีสถานีขนส่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการก่อสร้างสถานีขนส่งของเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา นั้น มีการหารือและประสานงานกับกรรมการขนส่งทางบกมาโดยตลอด และกรรมการขนส่งทางบกได้เห็นชอบกับแผนผังการก่อสร้างสถานีขนส่งดังกล่าวด้วยแล้ว โดยพลตินัย จึงถือได้ว่ากรรมการขนส่งทางบกได้ดำเนินการจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นแล้ว ส่วนการดำเนินการขออนุมัติ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นหน้าที่ของกรรมการขนส่งทางบกที่จะต้องดำเนินการต่อไป เมื่อได้พิจารณาประเด็นการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นการขออนุญาตจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม อีกต่อไป

๒. ภารกิจด้านการดำเนินการสถานีขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กรรมการขนส่งทางบกยังมีหน้าที่จัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า แม้จะมีการกำหนดให้กรรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ภารกิจของกรรมการขนส่งทางบกในการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ก็ยังคงมีอยู่ แต่การดำเนินการของกรรมการขนส่งทางบกต้องสอดคล้องกับการกระจายอำนาจดังกล่าว ดังนั้น วิธีการที่กรรมการขนส่งทางบกจะจัดให้มีสถานีขนส่งจึงเหลือเพียงวิธีการมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีสถานีขนส่งในท้องถิ่นใดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาอันสมควร กรรมการขนส่งทางบกก็ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีสถานีขนส่งในท้องถิ่นนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชนตามหน้าที่ของกรรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสนีย์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายธนาวุธ เหล่าเจริญพาณิชย์

โทร ๐๙๒ ๒๗๘ ๙๗๘๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

กรรมการขนส่งทางบกมีหนังสือ ที่ ศค ๐๔๐๘/๒๐๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า โดยที่มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้กรรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งปัจจุบันสถานีขนส่งผู้โดยสารที่กรรมการขนส่งทางบกจัดให้มีขึ้นแล้ว จะต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีปัญหาข้อกฎหมายว่า กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างสถานีขนส่งผู้โดยสารโดยใช้งบประมาณของตนเอง โดยขอให้กรรมการขนส่งทางบกพิจารณาความเหมาะสมของการจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางอนุมัติกำหนดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสาร เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณก่อสร้างสถานีขนส่งผู้โดยสารบนที่ดินของท้องถิ่นเอง และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจึงออกประกาศเป็นสถานีขนส่งผู้โดยสารโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนเองต่อไป จะถือเป็นการจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการในการจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารเป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย กรรมการขนส่งทางบกจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. กรรมการขนส่งทางบกจะพิจารณากำหนดให้สถานีขนส่งผู้โดยสารที่สร้างขึ้นโดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานีขนส่งประเภทจัดให้มีตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ได้หรือไม่ และกรณีที่ไม่เป็นสถานีขนส่งประเภทจัดให้มี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่

๒. การกึ่งด้านการดำเนินการสถานีขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กรรมการขนส่งทางบกยังมีหน้าที่จัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณารายชื่อหารือของกรรมการขนส่งทางบก โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรรมการขนส่งทางบก) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจง และปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เรื่องหารือนี้ สืบเนื่องมาจากเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา ได้ดำเนินการก่อสร้างสถานีขนส่ง

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๘๐๘/๒๐๖๖ ลงวันที่ ๓๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ผู้โดยสารขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของการขนส่งผู้โดยสารที่จะมีเพิ่มมากขึ้นภายหลังการเปิดใช้
สนามบินเบตง โดยการก่อสร้างสถานีขนส่งนั้นได้ใช้งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากกระทรวงมหาดไทย
และงบประมาณของเทศบาลเมืองเบตงเอง และได้ดำเนินการก่อสร้างไปแล้วกว่าร้อยละเก้าสิบ อีกทั้ง
ในระหว่างการก่อสร้างนั้นได้มีการหารือและประสานงานระหว่างเทศบาลเมืองเบตงกับกรมการขนส่ง
ทางบกมาโดยตลอด ต่อมาเทศบาลเมืองเบตงได้ขอให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณากำหนดให้สถานี
ขนส่งที่กำลังจะก่อสร้างแล้วเสร็จเป็นสถานีขนส่งผู้โดยสารประเภทจัดให้มี แต่กรมการขนส่งทางบก
มีข้อสงสัยว่า สถานีขนส่งผู้โดยสารที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างขึ้นโดยใช้งบประมาณ
ของตนเองนั้น กรมการขนส่งทางบกจะพิจารณากำหนดให้เป็นสถานีขนส่งประเภทจัดให้มี
ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ได้หรือไม่ หากกรณีดังกล่าวไม่ใช่
การจัดให้มีสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับอนุญาต
จัดตั้งสถานีขนส่งต่อนายทะเบียนกลางโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการขนส่งทางบก
ประกอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง
ทางบกฯ กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง
หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ กรณีนี้ย่อมมีความหมายว่า
กรมการขนส่งทางบกไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองเท่านั้น แต่มีความหมายถึงการดำเนินการด้วย
วิธีการใด ๆ เพื่อให้มีสถานีขนส่งขึ้น รวมถึงจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐ
เป็นผู้ดำเนินการก็ได้ เมื่อคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ได้กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร
ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) กรมการขนส่งทางบกจึงต้องมอบหมายการดำเนินการเพื่อจัดให้มีสถานีขนส่ง
ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการก่อสร้างสถานีขนส่ง

* มาตรา ๑๑๕ ให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง
หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตรา
ที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งต้องได้รับอนุญาตจกนายทะเบียนกลาง
โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางก่อน

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งขึ้นที่ใด เมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

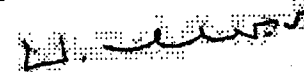
ในราชกิจจานุเบกษา

* คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบร่างแผนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) โดยได้รายงานต่อรัฐสภาทราบแล้ว และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ของเทศบาลเมืองเบตงนั้น มีการหารือและประสานงานกับกรมการขนส่งทางบกมาโดยตลอด และกรมการขนส่งทางบกได้เห็นชอบกับแผนผังการก่อสร้างสถานีขนส่งดังกล่าวด้วยแล้ว โดยพุดินัย จึงถือได้ว่าการขนส่งทางบกได้ดำเนินการจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นแล้ว ส่วนการดำเนินการขออนุมัติ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็น หน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกที่จะต้องไปดำเนินการต่อไป เมื่อได้พิจารณาประเด็นการจัดให้มีสถานี ขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นการขออนุญาต จัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม อีกต่อไป

ประเด็นที่สอง เห็นว่า แม้จะได้มีการกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกต้องดำเนินการ กิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว การกิจของ กรมการขนส่งทางบกในการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ก็ยังคงมีอยู่ แต่การดำเนินการของกรมการขนส่งทางบกต้องสอดคล้องกับการกระจายอำนาจดังกล่าว ดังนั้น วิธีการที่กรมการขนส่งทางบกจะจัดให้มีสถานีขนส่งจึงเหลือเพียงวิธีการมอบหมายให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีสถานีขนส่งในท้องถิ่นใด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาอันสมควร กรมการขนส่งทางบกก็ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีสถานีขนส่งในท้องถิ่นนั้นเพื่ออำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่ประชาชนตามหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ต่อไป

ในกรณี คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับประเด็นการจัดให้มี หรือจัดตั้งสถานีขนส่งขึ้นตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ว่า การดำเนินการบางเรื่อง มีการกำหนดขึ้นตอนโดยไม่จำเป็นซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะได้มี การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักการเกณฑ์การจัดทําร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยไม่ชักช้า และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม กับสภาพการณ์ปัจจุบันและอนาคตโดยเร็วต่อไป

(นายปครณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๓